

ЧЕТИРИДЕСЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Комисия по земеделието и горите

Текстове, които не са четени в пленарна зала!

Д О К Л А Д за второ гласуване

ОТНОСНО: Законопроект за ветеринарномедицинската дейност, № 554-01-15, внесен от н.п. Васил Калинов и гр.н.пр. на 22.07.2005 г.

Глава четвърта Ветеринарномедицинска практика

Чл. 29. (1) Когато в срока по **чл.28, ал.6** нередностите не бъдат отстранени, директорът на РВМС мотивирано отказва регистрацията.

(2) Отказът по **ал.1** може да се обжалва по реда на Закона за административното производство (ЗАП).

Комисията подкрепя текста на вносителя за 29.

Чл.49.(1) Забраняват се профилактичните ваксинации срещу болестите по **чл.47, ал.1**, с изключение на ваксинацията срещу псевдочума (нюкясълска болест) по птиците.

(2) При опасност от широко разпространение на някоя от болестите по **чл.47, ал.1** министърът на земеделието и горите, по предложение на генералния директор на НВМС, след съгласуване с Европейската комисия, може да разпорежи със заповед извършването на ваксинация.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 49.

Чл.50.(1) Болестите по **чл.47, ал.1**, възникнали в страната, подлежат на задължително обявяване и регистрация от генералния директор на НВМС.

(2) Информацията за обявяването на болестите по **ал.1** се изпраща в Европейската комисия чрез специализирана информационна система за обявяване на болести по животните.

(3) Редът и начинът за обявяване и регистрация на болестите по **чл.47, ал.1** се уреждат с наредба на министъра на земеделието и горите.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 50.

Чл.52.(1) Придвижването и транспортирането на животни и зародишни продукти между Република България и държавите членки се извършва, при условие че:

1. произхождат от животновъден обект, център за добив и съхранение на зародишни продукти или район, чийто здравен статус отговаря на изискванията за профилактика, ограничаване и ликвидиране на определени болести по отделните видове животни;

2. се превозват в механично почистени и дезинфекцирани специализирани транспортни средства, регистрирани в НВМС;

3. са били обект на ветеринарни проверки, извършени от органите на НВМС;

4. търговците на животни и зародишни продукти са регистрирани в НВМС;

5. зародишните продукти са добити от организации, центрове или екипи, регистрирани в НВМС.

(2) Болестите по **ал.1, т.1**, по отношение на които се определя здравният статус на животновъден обект, център за добив и съхранение на зародишни продукти или район, се определят със заповед на министъра на земеделието и горите.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 52.

Чл. 53. Министърът на земеделието и горите със заповед определя болести по отделни видове животни, за които при обмен Република България може да поиска от държава членка допълнителни гаранции за здравния статус на животновъдните обекти и районите, от които произхождат животните.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 53.

Чл.54. Изискванията за определяне на здравния статус на обектите по **чл.52, ал.1, т.1**, допълнителните гаранции по **чл.53** и другите здравни изисквания за придвижване или транспортиране на животни и зародишни продукти между Република България и държавите членки се уреждат с наредби на министъра на земеделието и горите.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 54.

Чл.55. Собствениците, гледачите, превозвачите и търговците на животни са длъжни незабавно да уведомяват органите на НВМС при съмнение за заразна болест по **чл.47, ал.1, чл.52, ал.2 и чл.53**.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 55.

Чл.56. (1) Внасяне на животни и зародишни продукти в Република България се допуска при условие, че:

1. произхождат от трета страна, част от трета страна или регион, които са включени в списъка по видове животни и зародишни продукти на Европейската комисия;

2. произхождат от центрове за добив и съхранение на зародишни продукти, включени в списъка на Европейската комисия;

3. се придружават от сертификат по образец на Европейския съюз за всеки вид животни и зародишни продукти;

4. отговарят на ветеринарномедицинските изисквания за внасяне в Европейския съюз.

(2) Ветеринарномедицинските изисквания за внасяне на животни и зародишни продукти се определят с наредби на министъра на земеделието и горите.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 56.

Раздел II

Ветеринарномедицински изисквания за суровини и храни от животински произход

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименование на раздел втори.

Чл.57.(1) Суровини и храни от животински произход се пускат на пазара, ако отговарят на изискванията на този закон, Закона за храните и нормативните актове по прилагането им.

(2) Предназначените за пускане на пазара суровини и храни от животински произход трябва да са добити от животни:

1. които отговарят на здравните изисквания и са преминали през ветеринарномедицински контрол;

2. за които няма наложени забрани или ограничения, поради съмнение или поява на болест по **чл.47, ал.1.**

(3) Изискването по **ал.2, т.2** не се прилага, когато суровините и храните от животински произход са обозначени със специална маркировка или са обработени и преработени по методи, които гарантират унищожаване на причинителите на съответната болест.

(4) Здравните изисквания към животните, от които се добиват суровините и храните, се определят в наредби на министъра на земеделието и горите.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 57.

Чл.58.(1) Предназначените за пускане на пазара суровини и храни от животински произход се маркират със здравна или идентификационна маркировка за обозначаване на техния произход.

(2) Във ветеринарномедицинските и/или други документи, които придружават суровините и храните от животински произход при транспортирането им се вписва ветеринарният регистрационен номер на обекта за производство и съхранение, от който произхождат.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 58.

Чл.60. (1) Националната ветеринарномедицинска служба предоставя информация на държавите членки и Европейската комисия за всички предприятия, включени в регистъра по чл.7, ал.2, т.5, както и за промените настъпили в него.

(2) Националната ветеринарномедицинска служба предоставя информацията по ал.1 и на други страни при поискване.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 60.

Чл.61. (1) Внасяне на суровини и храни от животински произход, странични животински продукти и продукти, получени от тях, се допуска при спазване на следните изисквания:

1. да произхождат от трети страни, части или региони от тях, които са включени в списъци на Европейската комисия;

2. да са произведени в предприятия, които се намират на територията на страните, части от страните или регионите по т.1 и са включени в списъците на предприятията, одобрени от компетентните власти на страната на произход за внасяне в Европейския съюз;

3. пратката да отговаря на ветеринарномедицинските изисквания за внасяне на суровини и храни от животински произход в Европейския съюз;

4. всяка пратка да е придружена с ветеринарен сертификат и/или други документи по образци на Европейския съюз, издадени от компетентните власти на страната на произход.

(2) Ветеринарномедицинските изисквания за внасяне на суровини и храни от животински произход се определят с наредби на министъра на земеделието и горите.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 61.

Чл.63. Нормите за максимално допустими стойности на остатъчни количества от ВМП в суровини и храни от животински произход се определят с наредба на министъра на земеделието и горите.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 63.

Чл.64. (1) Забранява се производство, пускане на пазара и търговия на суровини и храни от животински произход:

1. добити от животни, третирани с ВМП, преди изтичане на карентния им срок, с тиреостатици и бета-агонисти;
2. добити от млекодайки крави, третирани със соматотропин;
3. в които е установено наличие на замърсители и остатъци от ВМП над максимално допустимите стойности.

(2) Одобрените от Европейската комисия хормонални ВМП, тиреостатици и бета-агонисти, които по изключение може да се използват за терапевтични и зоотехнически цели, се определят със заповед на министъра на земеделието и горите, която се обнародва в «Държавен вестник».

(3) Продуктите по ал.2 се лицензират за употреба.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 64.

Чл.65. Националната ветеринарномедицинска служба прилага мерки за профилактика, ограничаване и ликвидиране на зоонозите.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 65.

-

Чл.67. (1) Ветеринарните лекари по **чл.8, ал.1** извършват клинични прегледи и проверки за контрол на здравеопазването при придвижване и транспортиране на животни, зародишни продукти, странични животински продукти и продукти, получени от тях при обмен между държавите членки и Република България.

(2) Ветеринарните лекари по **чл. 8, ал.1** са длъжни да извършват клинични прегледи и ветеринарномедицински проверки на мястото на произход на животните, зародишните продукти, страничните животински продукти и продуктите, получени от тях за:

1. спазване на ветеринарномедицинските изисквания за идентификация на животните;
2. изпълнение на държавната профилактична програма;
3. спазване на ветеринарномедицинските изисквания в центрове за добив и съхранение на зародишни продукти, на пазари и събирателни центрове за животни, и в обекти за почистване и дезинфекция на транспортни средства;

4. спазване на ветеринарномедицинските изисквания при транспортиране на животни, зародишни продукти, странични животински продукти и продукти, получени от тях;

5. изпълнение на задълженията на собствениците на всеки етап от отглеждането, производството и търговията на животни, зародишни продукти, странични животински продукти и продукти, получени от тях;

6. ветеринарни сертификати и други документи, придружаващи обектите по **ал.1**.

(3) Ветеринарните лекари по **чл.8, ал.1** имат право да извършват епизоотологично проучване, други допълнителни проверки и да спират придвижването на обектите по **ал.1**, когато при извършването на проверките има съмнение или се установи, че:

1. не са спазени ветеринарномедицинските изисквания;

2. издадените сертификати и други документи не отговарят на фактическото състояние на обектите по **ал.1**.

(4) На мястото на доставка на обектите по **ал.1** ветеринарните лекари извършват проверки по един и същи начин, независимо дали пратката произхожда от Република България или друга държава членка.

(5) При транзитно преминаване на обектите по **ал.1** ветеринарните лекари извършват проверки при съмнение за нарушаване на ветеринарномедицинските изисквания.

(6) При проверките ветеринарните лекари могат да вземат проби за лабораторни изследвания от животни, зародишни продукти, странични животински продукти и продукти, получени от тях.

(7) Ветеринарните лекари имат право да поставят под карантина животни, които произхождат от държави членки и за които няма ветеринарномедицински изисквания на Европейския съюз.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 67.

Чл.69. (1) При обмен с други държави членки на обектите по **чл.67, ал.1** генералният директор на НВМС разпорежда предприемането на спешни мерки, когато:

1. при проверката на мястото на доставка на обектите, ветеринарният лекар:

а) има съмнение за болест по **чл.47, ал.1**, зооноза или друга причина, която представлява опасност за здравето на хората и/или животните;

б) има съмнение, че обектите по **чл.67, ал.1** произхождат от район, в който е установена болест по **чл.47, ал.1**;

в) установи, че обектите по **чл.67, ал.1** не отговарят на ветеринарномедицинските изисквания по този закон.

2. на територията на Република България се установи болест по **чл.47, ал.1**, зооноза или друга причина, която представлява опасност за здравето на хората и/или животните;

3. Европейската комисия е предоставила информация за наличието на територията на държава членка на болест по **чл.47, ал.1**, зооноза или друга причина, която представлява опасност за здравето на хората и/или животните.

(2) В случаите по **ал.1** генералният директор на НВМС уведомява Европейската комисия и държавите членки за предприетите мерки.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 69.

Чл.70. Изискванията за извършване на проверки на животни, зародишни продукти, странични животински продукти и продукти, получени от тях при обмен между Република България и държавите членки се уреждат с наредба на министъра на земеделието и горите.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 70.

Чл.72. (1) Регистрацията по чл. 71, ал. 1 се заличава, а издаденото удостоверение се обезсилва при прекратяване дейността на търговеца.

(2) При промяна на обстоятелствата в документите по **чл.71, ал.2, т.1 и 2**, лицето в 14-дневен срок уведомява писмено директора на РВМС за отразяване на промените в регистъра.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 72.

Чл.73. Регистрите по **чл.7, ал. 2, т.2-4** съдържат:

1. наименование, адрес на управление и седалище на лицето;
2. местонахождение и вид на обекта;
3. номер и дата на удостоверението за регистрация;
4. номер и дата на заповедта за заличаване на регистрацията;
5. промени на вписани обстоятелства.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 73.

Чл.74. Лицата по **чл.71, ал.1**:

1. водят дневник, в който записват всяка получена пратка;
2. уведомяват РВМС за пристигането на пратките, с цел извършване на ветеринарномедицински проверки;

3. съхраняват най-малко една година от датата на получаване на пратката, сертификатите и другите документи, които я придружават и ги представят на органите на НВМС при поискване.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 74.

Чл.75. Националната ветеринарномедицинска служба поддържа компютризирана система за обмен на информация с ветеринарните служби на държавите членки за издадените ветеринарни сертификати и други документи.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 75.

Чл.76.(1) Суровините и храните от животински произход, които са предназначени за търговия между Република България и държави членки се проверяват по реда на този раздел.

(2) При търговията се предлагат суровини и храни от животински произход, които:

1. са произведени съгласно изискванията по този закон, Закона за храните, нормативните актове, издадени по прилагането им и решения на Европейския съюз, отнасящи се до Република България;

2. се придружават до крайния получател от сертификати и/или други документи свързани с пратката;

(3) В обектите, от които произхождат суровините и храните от животински произход, трябва да има въведени добри практики за производство и/или търговия с храни и процедури, основани на системата за самоконтрол на суровините и храните.

(4) Централно управление на НВМС осъществява контрол върху дейността на ветеринарните лекари като извършва периодични проверки в предприятията, от които произхождат суровините и храните, за спазване на изискванията по **ал.2, т.1.**

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 76.

Чл.77.(1) Когато с едно и също превозно средство по едно и също време се транспортират суровини и храни от животински произход за няколко получатели, суровините и храните трябва да са обособени най-малко в толкова на брой отделни пратки, колкото е броят на получателите.

(2) Всяка пратка по **ал.1** трябва да се придружава от отделен сертификат и/или други документи, посочени в наредбите по **чл.59.**

(3) Когато суровините и храните от животински произход са предназначени за изнасяне в трета страна, пратката остава под митнически надзор до напускане на територията на Европейския съюз.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 77.

Чл.78.(1) Националната ветеринарномедицинска служба незабавно информира Европейската комисия и държавите членки, когато в Република България се извършва внасяне при специални условия на суровини и храни от животински произход от трети страни.

(2) Когато в Република България е осъществено внасяне при специални условия, ветеринарните лекари разрешават изпращането на внесените суровини и храни от животински произход на територията на друга държава членка само в случай, че тя е въвела същите специални условия, при които е осъществено внасянето в Република България.

(3) Когато през територията на Република България транзитно преминават суровини и храни от животински произход, които са предназначени за друга държава членка и се внасят при специални условия, граничните ветеринарни лекари извършват проверка само на документите, придружаващи пратката.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 78.

Чл.79.(1) Когато от Република България се изпраща пратка до друга държава членка, НВМС извършва проверки и гарантира пред компетентните власти на държавата членка, че пратката отговаря на ветеринарномедицинските изисквания за производство, транспортиране и пускане на пазара на суровините и храните от животински произход.

(2) Проверките по ал.1 на суровини и храни от животински произход, за които има изисквания на Европейския съюз, се извършват по един и същи начин, независимо дали тези суровини и храни са предназначени за търговия в Европейския съюз или за търговия на националния пазар.

(3) Суровини и храни от животински произход, за които няма изисквания на Европейския съюз, могат да се изпращат на територията на друга държава членка, ако отговарят на изискванията за производство и пускане на пазара в Република България и на държавата членка, за която са предназначени.

(4) При извършване на проверките по ал.1 НВМС предприема съответните административни, административнонаказателни или други законови мерки, когато установи, че:

1. не са спазени изискванията на този раздел;
2. издадените сертификати и/или други документи не отговарят на фактическото състояние на суровините и храните от животински произход;
3. върху суровините и храните от животински произход, които не отговарят на изискванията по т.1, е поставена здравна или идентификационна маркировка.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 79.

Чл.80. Когато в Република България пристигнат пратки суровини и храни от животински произход от други държави членки, ветеринарните лекари извършват на мястото на получаване на пратките проверки за спазването на изискванията по **чл.76-78** по същия начин, както за суровини и храни от животински произход, произведени в Република България.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 80.

Чл.81. По време на транспортирането на пратки суровини и храни от животински произход, предназначени за Република България или които преминават транзитно, ветеринарните лекари извършват проверки на пратките и на транспортните средства, когато има съмнение, че не са спазени ветеринарномедицинските изисквания.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 81.

Чл.82.(1) Когато суровините и храните произхождат от друга държава членка и са предназначени за обект под ветеринарен контрол, ветеринарните лекари допускат в обекта само тези, които отговарят на изискванията за маркировка и са придружени от сертификати и/или други документи.

(2) Когато за суровините и храните няма ветеринарномедицински изисквания на Европейския съюз, ветеринарните лекари ги допускат в обекта, само ако са придружени с ветеринарен сертификат по образец.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 82.

Чл.84. При осъществяване на дейността си лицата по **чл.83, ал.1:**

1. водят дневник, в които записват данните от документите, придружаващи пратките;

2. в случаите по **чл.82**, уведомяват незабавно РВМС за пристигането на такива пратки, с цел извършване на ветеринарномедицински контрол

3. съхраняват в продължение най-малко на шест месеца от датата на доставка сертификатите или документите, които придружават пратката и ги представят на ветеринарните лекари при поискване.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 84.

Чл.85. Лица, които разпределят пратки суровини и храни от животински произход от друга държава членка са длъжни преди разпределянето на пратките, да проверяват здравната маркировка и придружаващите документи, и при несъответствие да информират незабавно съответната РВМС.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 85.

Чл.86. Лица, които получават пратки суровини и храни от животински произход от друга държава членка в обект, който не е под постоянен ветеринарен контрол са длъжни преди пускането на пратките на пазара, да проверяват здравната или идентификационната маркировка и придружаващите документи, и при несъответствие да информират незабавно съответната РВМС.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 86.

Чл.87. Когато пратките суровини и храни от животински произход от друга държава членка са предназначени за получатели, различни от тези по **чл.85** и **чл.86**, както и в случаите, когато пратката се разтоварва частично по време на транспортирането ѝ, всяка част от нея се придружава от оригинален сертификат.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 87.

Чл.88. Националната ветеринарномедицинска служба извършва внезапни проверки за изпълнение на задълженията по **чл.85** и **чл.86**.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 88.

Чл.89. Когато суровините и храните произхождат от обект в държава членка, за който няма ветеринарномедицински изисквания на Европейския съюз, се прилагат ветеринарномедицинските изисквания, предвидени в българското законодателство.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 89.

Чл.90.(1) Ветеринарният лекар разпорежда унищожаване на пратката или използването ѝ след преработване по начин, гарантиращ нейната безопасност, когато при проверка, извършена на мястото на получаване на пратката или по време на транспортирането ѝ през страната, установи:

1. наличие на зооноза, друга болест, или друга причина, която представлява опасност за здравето на хората или животните;

2. че суровините или храните от животински произход идват от район с установена заразна болест, която подлежи на задължително обявяване и регистрация.

(2) Националната ветеринарномедицинска служба уведомява компетентните органи на другите държави членки и Европейската комисия за констатациите по ал. 1, предприетите мерки и причините за тяхното налагане.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 90.

Чл. 91. (1) Когато при проверка, извършена на мястото на получаване на пратката или по време на транспортирането ѝ през територията на Република България, ветеринарният лекар установи, че суровините и храните от животински произход не отговарят на ветеринарномедицинските изисквания на Европейския съюз, а когато липсват такива - са нарушени изисквания на българското законодателство и ако няма опасност за здравето на хората и животните, той предлага писмено на изпращача или на негов представител да избере една от следните възможности:

1. унищожаване на пратката;
2. използване на пратката за други цели;
3. връщане на пратката, ако е получено разрешение от компетентните органи на страната по произход.

(2) Изпращачът или негов представител писмено уведомява ветеринарният лекар в срок до седем дни от получаване на предложението за избраната възможност по ал.1.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 91.

Чл.92.(1) Когато ветеринарният лекар установи, че сертификатът и/или другите документи, които придружават пратката съдържат неточности, определя на изпращача на пратката или негов представител срок не по-дълъг от 14 дни за отстраняването им.

(2) Когато в определения срок неточностите не бъдат отстранени и ветеринарният лекар прецени, че няма опасност за здравето на хората и животните, писмено предлага на изпращача на пратката или негов представител да избере една от възможностите по чл.91, ал.1.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 92.

Чл.93.(1) В случаите по чл.91, ал.1 и чл.92, ал.2, НВМС писмено уведомява компетентните органи на държавата членка на произход за предприемане на мерки.

(2) Когато НВМС прецени, че предприетите мерки от компетентните органи на държавата членка на произход са неефективни, съвместно с тези органи взема решение за промяна на мерките, а при необходимост - и за извършване на проверки на мястото на произход.

(3) Когато в случаите по **чл.90 и чл.91**, независимо от предприетите мерки от органите на страната на произход, се установят повтарящи се нарушения, НВМС информира Европейската комисия и компетентните органи на другите държави членки.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 93.

Чл.94.(1) Националната ветеринарномедицинска служба писмено уведомява изпращача на пратката или негов представител и компетентните органи на държавата членка на произход за предприетите мерки по **чл.90, ал.1 и чл.91, ал.1** и причините за вземането им и посочва реда за обжалване по българското законодателство.

(2) Когато изпращачът или негов представител и компетентните органи на държавата членка на произход не са съгласни с решенията на НВМС и при съгласие на спорещите страни в едномесечен срок от издаване на решението, те отнасят спора за решаване от Европейската комисия .

(3) Решението на Европейската комисия е задължително за спорещите страни.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 94.

Чл.95. Разходите по връщане, съхранение, използване за други цели или унищожаване на пратката са за сметка на изпращача.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 95.

Чл.96.(1) Националната ветеринарномедицинска служба незабавно информира държавите членки и Европейската комисия при възникване на незаразни болести или други причини, които могат да представляват опасност за здравето на хората или животните.

(2) В случаите по **ал.1**, НВМС незабавно предприема мерки за профилактика, ограничаване и ликвидиране на болестите, за отстраняване на причините, а при необходимост и други мерки.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 96.

Чл.97. Когато през Република България се извършва транзитно преминаване на суровини и храни от животински произход и при проверката по **чл.80** се установи опасност за здравето на хората или

животните, НВМС предприема мерките, предвидени във ветеринарното законодателство на Европейския съюз.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 97.

Чл.98.(1) Когато Република България е държава получател и при проверката на пратката по **чл.80** се установи опасност за здравето на хората или животните, НВМС незабавно информира Европейската комисия и държавите членки.

(2) До произнасяне на Европейската комисия, НВМС предприема временни защитни мерки по отношение на обектите, в които получените суровини и храни от животински произход се преработват, съхраняват и пускат на пазара, а в случай на заразна болест определя ограничителни зони, предвидени в българското законодателство.

(3) Националната ветеринарномедицинска служба незабавно информира Европейската комисия и държавите членки за предприетите мерки по **ал.2**.

(4) В случаите по **ал. 2** НВМС може да поиска или Европейската комисия по своя инициатива може да изпрати свои представители на място за съвместно проучване на предприетите мерки и представяне на становище по тях.

(5) Мерките, одобрени от Европейската комисия, са задължителни.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 98.

Чл. 99. (1) Националната ветеринарномедицинска служба уведомява Европейската комисия и държавите членки за вида на контрола, който осъществява върху суровини и храни от животински произход, за които няма ветеринарномедицински изисквания на Европейския съюз.

(2) Националната ветеринарномедицинска служба изпраща информация до Европейската комисия и държавите членки за изискванията, които се прилагат при търговията със суровините и храните по **ал.1**.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 99.

Чл. 100. (1) Когато пратки от суровини и храни от животински произход, произведени в държави членки, преминават през граничен инспекционен ветеринарен пункт (ГИВП), официалните ветеринарни лекари извършват проверка само на документите за произход на пратката.

(2) При редовно осъществявани директни доставки на пратки суровини и храни от животински произход, транспортирани директно между две държави членки, не се извършва проверка на документите.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 100.

Чл.101.(1) Ветеринарномедицинските документи, чрез които се удостоверява спазването на ветеринарномедицинските изисквания за придвижване, транспортиране, обмен, търговия, изнасяне или пускане на пазара на животни, зародишни продукти и суровини и храни от животински произход се издават от официални ветеринарни лекари.

(2) Официалните ветеринарни лекари трябва да:

1. нямат интерес, пораждащ съмнение в тяхната безпристрастност по отношение на животните, суровините или храните от животински произход при издаване на ветеринарномедицински документи;

2. познават спецификата на всеки ветеринарномедицински документ, който издават;

3. имат необходимите познания по здравеопазване на животните, ветеринарно-санитарен и граничен ветеринарномедицински контрол;

4. са запознати с изискванията, процедурите и изследванията, които се извършват преди попълването на ветеринарномедицинските документи и които се изискват от българското ветеринарно законодателство или от законодателството на държавата - получател.

(3) Официалните ветеринарни лекари трябва да са преминали обучение, организирано от НВМС за придобиване на познанията по **ал.2, т.3 и 4.**

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 101.

Чл.103.(1) При издаване на ветеринарномедицинските документи, официалният ветеринарен лекар е длъжен:

1. да не удостоверява данни, за които няма познания или истинността на които не би могъл да установи;

2. да не подписва:

а) непопълнени или частично попълнени формуляри;

б) документи за животни, зародишни продукти, суровини или храни от животински произход, които не са инспектирани от него или инспекцията не е извършена под негов контрол.

(2) Когато официалният ветеринарния лекар издава ветеринарномедицински документ въз основа на друг документ, той е длъжен да се запознае със съдържанието му преди подписването.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 103.

Чл.104. Официалният ветеринарен лекар може да издаде ветеринарномедицински документ въз основа на данни, които е получил

от мониторингови програми, добри практики за производство и търговия с храни, процедури, основани на системи за самоконтрол на суровините и храните от животински произход и/или от система за епизоотичен надзор, одобрени от НВМС.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 104.

Чл.105. Преди издаване на сертификати и други документи за придвижване или транспортиране на животни и зародишни продукти на територията на Европейския съюз, официалните ветеринарни лекари извършват проверките по **чл.67, ал.2.**

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 105.

Чл.106.(1) Националната ветеринарномедицинска служба създава и поддържа система за проследяване и контрол на издадените ветеринарномедицински документи, въз основа на:

1. идентификационен номер на документа;
2. подпис на ветеринарния лекар, личен щемпел и печат на съответната РВМС.

(2) Копие от всеки ветеринарномедицински документ се съхранява в съответната РВМС за срок три години от датата на издаването му.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 106.

Чл.107. Националната ветеринарномедицинска служба извършва проверки на издадените ветеринарномедицински документи за спазване на изискванията, свързани с издаването им.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 107.

Чл.111. Размерът на таксите по **чл.110** се определя от действително направените разходи от контролните органи на НВМС.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 111.

Чл.113. Таксите по **чл.110** се заплащат от:

1. собствениците на животни, зародишни продукти и странични животински продукти, предназначени за обмен между Република България и други държави членки;

2. собствениците на предприятия за производство на суровини и храни от животински произход;
3. вносителите или лицата, отговорни за пратки от животни, зародишни продукти, суровини и храни от животински произход;
4. собствениците на животни, предназначени за клане.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 113.

Чл.114. Таксите по **чл.110** постъпват като приход в бюджета на НВМС.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 114.

Раздел IX

Сътрудничество между Република България и държавите членки във ветеринарномедицинската област

**Комисията подкрепя текста на вносителя за
наименование на раздел девети.**

Чл.115. (1) Националната ветеринарномедицинска служба си сътрудничи с ветеринарните служби на държавите членки и Европейската комисия при осъществяване на дейността си по този закон.

(2) Националната ветеринарномедицинска служба оказва съдействие на представители на Европейската комисия при извършване на проверки в Република България.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 115.

Чл.116. Условието и редът за осъществяване на сътрудничеството по **чл.115, ал.1** се уреждат с наредба на министъра на земеделието и горите.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 116.

Глава шеста

Контрол на здравеопазването на животните

**Комисията подкрепя текста на вносителя за
наименование на глава шеста.**

Раздел I

Мерки за контрол на здравеопазването на животните

**Комисията подкрепя текста на вносителя за
наименование на раздел първи.**

Чл.119. Програмата по **чл.118, ал.1** се утвърждава от министъра на земеделието и горите и съдържа:

1. брой на животните, подлежащи на идентификация по видове;
2. вид и схеми за прилагане на профилактичните мерки и сроковете за тяхното изпълнение.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 119.

Чл.120.(1) Министерският съвет по предложение на министъра на земеделието и горите ежегодно утвърждава разходите за идентификация съобразно броя на животните, подлежащи на идентификация по видове и списъка на заразните болести по **чл.118, ал.1**.

(2) Списъкът съдържа заразните болести, мерките за профилактиката, ограничаването и ликвидирането им, както и разпределението на финансовите средства за тяхното обезпечаване.

(3) Мерките срещу болестите от списъка и разходите за идентификация се финансират със средства от републиканския бюджет, разчетени по бюджета на НВМС.

(4) Разходите за профилактиката на болестите, които не са включени в списъка по **ал.1**, се заплащат от собствениците на животни.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 120.

Чл.121.(1) При опасност или възникване на заразна болест, която не е включена в програмата и списъка по чл. 118, ал. 1, генералният директор на НВМС предлага на министъра на земеделието и горите допълнение в тях.

(2) Предложението съдържа и допълнителните средства за обезпечаване на мерките за профилактика, ограничаване и ликвидиране на болестта.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 121.

Чл.122. Разходите за извършване на диагностични изследвания на животни, предназначени за обмен, внасяне или изнасяне, са за сметка на собствениците на животните.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 122.

Чл.123.(1) Националната ветеринарномедицинска служба изготвя национални програми за епизоотологичен надзор на определени заразни болести.

(2) Министърът на земеделието и горите утвърждава програмите по **ал.1** по предложение на генералния директор на НВМС.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 123.

Чл.125.(1) Създава се Комисия по зоонозите като постоянно действащ консултативен орган към министъра на земеделието и горите и министъра на здравеопазването за координиране прилагането на мерките при осъществяване на епизоотичен и епидемиологичен контрол.

(2) Министърът на земеделието и горите и министърът на здравеопазването утвърждават правилник за работата на комисията и определят състава ѝ със съвместна заповед.

(3) Министърът на земеделието и горите и министърът на здравеопазването издават съвместни наредби за профилактика, ограничаване и ликвидиране на зоонозите.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 125.

Чл.126.(1) При поява на заразна болест генералният директор на НВМС издава заповед, с която определя мерките за ограничаване и ликвидиране на болестта.

(2) При особено опасни заразни болести, включително болестите по **чл.47, ал.1**, чието разпространение може да причини значителни икономически щети, мерките по **ал.1** се въвеждат на част от територията или на цялата територия на страната по предложение на генералния директор на НВМС със заповед на министъра на земеделието и горите, съгласувана с министъра на вътрешните работи.

(3) При възникване на болести, при които няма опасност от бързо и масово разпространение и причиняване на значителни икономически щети, заповедта по **ал.1** се издава от директора на съответната РВМС.

(4) Заповедите по **ал.1 и 2** се изпращат до директорите на РВМС и съответните областни управители.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 126.

Чл.128.(1) Към областните управители и кметовете на общини се създават постоянно действащи епизоотични комисии за прилагане на мерките по здравеопазване на животните.

(2) Областният управител, съответно кметът на общината определя със заповед поименния състав на комисията и правилата за работата ѝ.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 128.

Чл.130. Контролът по здравеопазването се извършва чрез:

1. ветеринарномедицински проверки в обектите по **чл.129** и на документацията в тях;
2. клинични прегледи, умъртвяване и аутопсии на животни с диагностична цел;
3. вземане и изпращане на материали за лабораторни изследвания;
4. издаване на ветеринарномедицински документи;
5. налагане на мерки за профилактика, ограничаване и ликвидиране на болестите по животните и уведомяване на заинтересованите физически и юридически лица;
6. налагане на принудителни административни мерки;
7. провеждане на епизоотологично проучване за установяване на причините за възникването на болестта.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 130.

Чл.132.(1) Собствениците на селскостопански животни:

1. уведомяват ветеринарния лекар, обслужващ животновъдния обект, за настъпилите промени в числеността на животните както следва:
 - а) в срок до 3 дни - за новопостъпилите и напусналите обекта животни;
 - б) в срок до 7 дни – за новородени свине, едри преживни, дребни преживни и еднокопитни животни;
2. представят в 3-дневен срок на ветеринарния лекар, който обслужва животновъдния обект, ветеринарномедицинско свидетелство за придобитите животни, а за едрите преживни и еднокопитни животни - и ветеринарномедицински паспорт;
3. предоставят животните си за идентификация, ваксинация и диагностични изследвания;
4. съхраняват дневник, в който ветеринарният лекар, обслужващ обекта, записва проведените лечебно-профилактични

мероприятия. Дневникът се съхранява за срок от пет години от прекратяване на дейността на обекта, включително и в случаите, когато животното е заклано в този срок.

5. съхраняват регистър, в който ветеринарният лекар вписва:

а) идентификационните номера на животните;

б) умрелите, закланите и продадените животни;

в) новопостъпилите животни;

г) регистрационният номер на животновъдния обект, от който са придобити или в който са продадени животните;

6. удостоверяват с подписа си в дневника по т.4, че са запознати с карентните срокове на ВМП или на медикаментозни фуражи, с които са третирани животните им;

7. представят при поискване от ветеринарният лекар, ветеринарномедицинските паспорти, регистъра на животновъдния обект и дневника по т.4;

8. уведомяват незабавно ветеринарният лекар, който обслужва животновъдния обект за промени в здравословното състояние на животните, за извършено неотложно клане и за умрели животни;

9. осигуряват достъп до животновъдния обект и животните на ветеринарният лекар, който ги обслужва;

10. изграждат и поддържат животновъдния обект в съответствие с ветеринарномедицинските изисквания;

11. спазват изискванията за придвижване и транспортиране на животни;

12. спазват изискванията за защита и хуманно отношение към животните;

13. изпълняват предписанията на ветеринарните лекари, свързани с прилагане на мерките за профилактика, ограничаване и ликвидиране на болестите по животните;

14. водят и съхраняват регистър на работниците в обекта.

(2) Ветеринарномедицинските изисквания към животновъдните обекти се определят с наредби на министъра на земеделието и горите.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 132.

Чл.134.(1) Физически и юридически лица, които организират изложби и състезания писмено уведомяват директора на съответната РВМС, като посочват мястото и времето на провеждане и вида на животните за участие.

(2) Уведомлението по ал.1 се подава най-малко седем дни преди датата на провеждане на мероприятиято.

(3) Директорът на РВМС определя със заповед ветеринарен лекар за осъществяване на контрол върху здравословното състояние на животните, които участват в изложбата или състезанието.

(4) При неблагоприятна епизоотична обстановка, директорът на РВМС писмено уведомява лицата по **ал.1** за отлагането на изложбата или състезанието.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 134.

Чл. 135.(1) Проектите за изграждане или реконструкция на животновъдни обекти се оценяват по реда на чл.142 от Закона за устройство на територията.

(2) Оценяването на проектите по **ал.1** се извършва в съответствие с наредбите по **чл.132, ал.2.**

(3) Представители на РВМС участват в състава на експертните съвети по устройство на територията при оценката на обектите по **ал.1.**

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 135.

Чл.136.(1) Въвеждането в експлоатация на животновъдни обекти се извършва по реда и при условията на Закона за устройство на територията.

(2) Когато обектът подлежи на приемане от държавна приемателна комисия, в нейния състав се включва представител на съответната РВМС.

(3) Когато обектът не подлежи на приемане от държавна приемателна комисия въвеждането му в експлоатация се извършва след представяне на становище от съответната РВМС.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 136.

Чл.139.(1) Забранява се:

1. придвижване или транспортиране на неидентифицирани животни и животни, на които не са извършени мероприятията, предвидени в държавната профилактична програма;

2. отстраняване на индивидуални ушни марки и други средства за идентификация и заличаване на маркери на кошери;

3. транспортиране на животни без ветеринарномедицинско свидетелство, а за едрите преживни и еднокопитните животни - и без ветеринарномедицински паспорт;

4. отглеждане на животни на депа за отпадъци;

5. изхранване на животни с отпадъци от депа за отпадъци;

6. придвижване или транспортиране на болни или контактни животни, освен в случаите, когато е по разпореждане на ветеринарен лекар;

7. изхранване с кухненски отпадъци на животни, отглеждани във ферми, с изключение на животни, отглеждани за добив на кожи;

8. използване на общински пасища и водопои от неидентифицирани животни и такива, които не са обхванати от държавната профилактична програма;

9. пасищно отглеждане на свине, с изключение на Източнобалканска порода и нейните кръстоски;

10. наторяване на пасища с преработени животински протеини, добити от специфичнорискови животински материали;

11. извършване на ветеринарномедицински манипулации върху животни от лица, които нямат ветеринарномедицинско образование;

12. клане на болни или дране и аутопсия на умрели от бяс или антракс животни;

13. употреба при животни на активни субстанции предназначени за производство на ВМП или други субстанции, които може да се използват като ВМП;

14. добив, внасяне и изнасяне на кожи от кучета и котки.

(2) Условието и редът за пасищно отглеждане на свине от Източнобалканска порода и нейните кръстоски се уреждат с наредба на министъра на земеделието и горите.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 139.

Чл.142.(1) Не се изплаща обезщетение на собственици на животни, които:

1. не са предоставили животните си за идентификация и изпълнение на мерки по държавната профилактична програма;

2. са нарушили забрани, наложени от ветеринарномедицинските органи;

3. са нарушили ветеринарномедицинските изисквания при отглеждане на животни.

(2) Нарушенията по ал.1 трябва да са установени с наказателно постановление, с което е наложена глоба или имуществена санкция в размер над 100 лв., влязло в сила не по-късно от една година от унищожаване на животните или обектите по чл.141.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 142.

Чл.145.(1) Обезщетението за инвентар, чиято обща пазарна стойност към момента на унищожаването е над 500 лв. се заплаща след определянето ѝ от лицензиран оценител, а под тази стойност - по пазарни цени.

(2) Възнаграждението на лицензирувания оценител е за сметка на НВМС.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 145.

Чл.148. Въз основа на документите по **чл.147**, директорът на РВМС:

1. съставя акт за обезщетение по образец и изплаща обезщетението в срок до 30 дни от датата на унищожаване;

2. не се произнася до приключване на висящото административнонаказателно производство за нарушения по **чл.142**;

3. отказва изплащане на обезщетение с мотивирана заповед в случаите по **чл.142**.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 148.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
Васил Калинов